

és Polgár utcákban meg a Valéria téren, hozzá tartozott a zsinagóga és a zsidó hitközségi épületek. A Margit utca 20. sz. alatti zsidó hitközségi épületet a rendőrség használta: itt vallatták és kínozták a zsidókat a gyűjtőtáborba szállítás előtti napokban, hogy árulják el, hová rejtették el az értékeiket. Endre László június 10-re jelzett szemleútjának előkészületeként Tóth elrendelte a gettó bekerítését.⁷⁶ A gettót palánkkerítés vette körül, melyet Markovits Szilárdnak, a szegedi városi tanács tagjának felügyelete alatt állítottak fel. A keresztény negyedekre néző összes ablakot be kellett meszelni.

A helyi katolikus és protestáns egyházi személyek, különösen a Magyar Szent Kereszt Egyesület helyi tagozatának⁷⁷ kérésére a keresztény hitre áttért zsidókat külön helyezték el. Három épületbe gyűjtötték össze őket, a Kelemen utca 11.-be, a Polgár utca 24.-be és a Bors Szállodába.⁷⁸ Bizonyos szempontból a kitért zsidók rosszabb helyzetbe kerültek, mint a gettóban lévő társaik, mert gyakorlatilag elszigetelten éltek az épületekben, melyeket éjjel-nappal őrzött a rendőrség.

A gettóra vonatkozó részletes intézkedéseket egy különbizottság dolgozta ki, melynek tagja volt Tóth Béla helyettes polgármester, Buócz Béla, a rendőrkapitányság vezetője, Kemenesy Tibor tanácsnok⁷⁹ és Temesváry László helyettes aljegyző, aki egyúttal a szegedi polgármesteri hivatal lakshivatalának előadójaként is működött. A zsidóellenes intézkedések végrehajtásáért felelős főbb résztvevők közé tartozott még Magyar-Kossa Aladár főispán, aki május elején váltotta fel Tukats Sándort⁸⁰, Takács Sándor rendőrfelügyelő, Keresztes Andor rendőrségi tanácsos,⁸¹ Horváth József, a szegedi rendőrkapitányság vezetője⁸², az időközben vidéki rendőrfőkapitánnyá kinevezett Buócz utóda, valamint Gömbösi, Kalocsay és Kamarás Lajos rendőrtisztek.

A gettósítást a rendőrség általános felügyelete mellett hajtották végre a helyi Zsidó Tanácsnak dolgozó személyek. A Tanácsnak kellett viselnie az átköltöztetések költségeit is. A Tanácsot Pap Róbert vezette, és tagjai közé tartozott Fenyő Lajos, Grosz Marcell, Katona Dávid, Kertész Béla, Reitzer Miklós, Szabó Béla és dr. Wilhelm Lajos.⁸³ A gettót két rendőrtiszt, Tónay Aladár és Kolozsváry Andor felügyelte.⁸⁴ A gettó kapuit a rendőrség ellenőrizte, míg a belső rendet egy 40 férfiból álló gettórendőrség biztosította Gerle Sándor vezetésével.⁸⁵

Mint minden nagyobb gettóban, a szegediben is rendkívül komor volt az élet. Mindenre a rendőrség által kibocsátott „gettórend” tartalmazott útmutatást.⁸⁶ A zsidók nem hagyhatták el a gettót, és semminemű kapcsolatot nem létesíthettek a külvilággal. A zsúfoltságot, a tisztálkodási és egészségügyi kellékek hiányát és a mind rosszabb élelmezési helyzetet csak súlyosbította, hogy Tóth utasítására megszákították a gettó gázzal és